

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové jako soud pro mládež rozhodl v hlavním líčení konaném dne 4. února 2014 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Zdeňka Šulce a přísedících Bc. Jana Fajfry a Marie Ducháčkové, **t a k t o:**

Obžalovaný

ml. [REDACTED] [REDACTED] ,

nar. [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], t. č. ve vazbě ve Vazební věznici v [REDACTED],

j e v i n e n , ž e

dne [REDACTED] 2013 v přesně nezjištěné době od 01.40 hodin do 04.00 hodin v [REDACTED] u ulice [REDACTED] v [REDACTED], Královéhradecký kraj, za účelem vlastního sexuálního uspokojení fyzicky napadl, srozměn s možností jejího usmrcení, poškozenou [REDACTED], nar. [REDACTED], tím způsobem, že ji uchopil za ruce, povalil na zem, nejméně jednou ji udeřil pravou rukou do levé lící krajiny, a přes její prosby, aby ji nechal, ji dlaněmi a prsty obou rukou rdousil v oblasti přední strany krku do okamžiku poruchy vědomí a dále ještě po dobu přibližně jedné minuty, poté poškozené, která již byla v bezvědomí, svlékl kalhoty a spodní kalhotky, vykonal na ní soulož a anální pohlavní styk, v obou případech do vyvrcholení, a následně ji odtáhl do nedalekých keřů, kde ji v tomto život ohrožujícím stavu zanechal, přičemž v důsledku užitého tupého násilí působícího proti přední

straně krku došlo u poškozené k výraznému zúžení horních dýchacích cest a s tím souvisejícímu nedostatečnému zásobování mozku kyslíkem s následnou poruchou vědomí delší dobu trvající, tedy ke stavu bezprostředně ohrožujícímu život poškozené, a to pro možnost nevratného poškození nervových buněk mozku,

t e d y

- dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu a jehož se dopustil v úmyslu jiného úmyslně usmrtit a spáchat čin ve snaze usnadnit jiný trestný čin, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,
- jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a spáchal čin souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží.

T í m s p á c h a l

- zvláště závažné provinění vraždy dle § 140 odst. 1, 3 písm. j) tr. zákoníku, ukončené ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,
- zvláště závažné provinění znásilnění dle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku.

a o d s u z u j e s e

podle § 24 odst.1 písm. k) ZSM, § 31 odst.1,2 ZSM, § 43 odst.1 tr. zákoníku a § 140 odst.3 tr. zákoníku k **úhrnnému** trestnímu opatření odnětí svobody ve **výměře pěti let nepodmíněně**.

Podle § 31 odst.4 ZSM se pro výkon tohoto trestního opatření zařazuje do věznice pro mladistvé.

Podle § 21 odst.1 ZSM, § 99 odst.1,3,4 tr. zákoníku se dále ukládá ochranná psychiatricko-sexuologická léčba, a to v **ústavní formě**.

Podle § 228 odst.1 tr.ř. je obžalovaný povinen uhradit škodu [REDAKCE], nar. [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], zastoupená JUDr. Helenou Vorlovou, Advokátní kancelář Veska a Vesková, Hradec Králové, Palackého 359, a to škodu

majetkovou v částce 183.873,-Kč a škodu nemajetkovou v částce 200.000,-Kč a Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, regionální pobočka [REDAKCE], pobočka pro Královéhradecký a Pardubický kraj, [REDAKCE] ve výši 8.284,-Kč.

Podle § 229 odst.1 tr.ř. se poškozená [REDAKCE], nar. [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], zastoupená JUDr. Helenou Vorlovou, Advokátní kancelář Veska a Vesková, Hradec Králové, Palackého 359, odkazuje se zbytkem svého návrhu na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Důkazy provedenými v hlavním líčení bylo jednoznačně prokázáno, že obžalovaný mlad. [REDAKCE] dne [REDAKCE] 2013 v době od 01.40 hodin do 04.00 hodin v [REDAKCE], u ulice [REDAKCE] v [REDAKCE], za účelem vlastního sexuálního uspokojení fyzicky napadl, srozměně s možností jejího usmrcení, poškozenou [REDAKCE] tak, že ji uchopil za ruce, povalil na zem, nejméně jednou ji udeřil pravou rukou do levé lící krajiny a přes její prosby, aby ji nechal, ji dlaněmi a prsty obou rukou rdousil v oblasti přední strany krku do okamžiku poruchy vědomí a dále ještě po dobu přibližně jedné minuty a poté poškozené, která již byla v bezvědomí, svlékl kalhoty a spodní kalhotky a vykonal na ní soulož a anální pohlavní styk, v obou případech do vyvrcholení. Následně ji odtáhl do nedalekých keřů, kde ji v tomto život ohrožujícím stavu zanechal, přičemž v důsledku užitého tupého násilí působícího proti přední straně krku došlo u poškozené k výraznému zúžení horních dýchacích cest a s tím souvisejícímu nedostatečnému zásobování mozku kyslíkem s následnou poruchou vědomí delší dobu trvající, tedy ke stavu bezprostředně ohrožujícímu život poškozené, a to pro možnost nevratného poškození nervových buněk mozku.

V průběhu hlavního líčení byl vyslechnut obž. ml. [REDAKCE], který však využil svého práva a k věci nevypovídal. Byl tedy čten protokol o jeho výpovědi z přípravného řízení. Jako svědci byli vyslechnuti [REDAKCE] (dále jen jako poškozená), [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Slyšení byli rovněž znalci MUDr. Petr Lacina k znaleckému posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, Mgr. Lenka Čermáková k znaleckému posudku z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, MUDr. Vladimír Šupina k znaleckému posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie, MUDr. Vanda Valentová a PhDr. Petr Goldmann ke společnému znaleckému posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie. Za splnění zákonných podmínek pak byly čteny protokoly o výpovědích svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] a rovněž tak znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie. Ve smyslu § 213 odst. 1 tr. řádu byly provedeny další důkazy, a to protokol o prověrce na místě

činu, protokol o zadržení podezřelého, protokoly o prohlídce těla poškozené, včetně fotodokumentace, odborná vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika, lékařské zprávy, záznam o dechové zkoušce, protokoly o vydání věci, usnesení o vrácení věci, protokol o zajištění biologického vzorku, dopis, fotokopii žákovské knížky a diáře obžalovaného, záznam z knihy služeb, záznam z kamer městské policie, zprávu Českého hydrometeorologického ústavu, protokoly o ohledání místa činu, včetně náčrtků a fotodokumentace, odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie, odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie, opis rejstříku trestů obžalovaného, zprávu z místa bydlíště, zprávy Městského úřadu [REDAKCE], zprávu Odborného učiliště [REDAKCE], zprávu PMS s přílohami, zprávu Střediska výchovné péče [REDAKCE], spisy PCR Územního odboru v [REDAKCE] č. j. KRPE-[REDAKCE]/TČ-2010-170671, KRPE-[REDAKCE]/TČ-2011-170671, KRPE-[REDAKCE]/TČ-2012-170612, KRPE-[REDAKCE]/TČ-2012-170671, KRPE-[REDAKCE]/TČ-2012-170671, KRPE-[REDAKCE]/TČ-2012-170671, KRPE-[REDAKCE]/TČ-2013-170671.

Soud poté hodnotil provedené důkazy jak jednotlivě, tak i ve vzájemných souvislostech. Je zcela nepochybné, že se obž. ml. [REDAKCE] a poškozená seznámili na diskotéce v klubu [REDAKCE] na [REDAKCE] v [REDAKCE], kde rovněž oba konzumovali alkoholické nápoje. O tomto v naprosté shodě vypovídá obžalovaný, poškozená a svědci [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a další, kteří byli na místě přítomni. Obžalovaný k tomuto uvedl, že měl o poškozenou zájem, líbila se mu a chtěl s ní navázat kontakt s tím, že by mezi nimi mohlo dojít i k případnému sexuálnímu kontaktu. Poškozená se k němu chovala jednou velmi vstřícně, vzápětí jej odmítala. O tomto rovněž svědčí výpovědi výše uvedených svědků, když ze čtených výpovědí svědků [REDAKCE] a [REDAKCE], ale do jisté míry i z výpovědi slyšených svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] a konec konců i samotné poškozené, jednoznačně vyplývá, že iniciativa byla na straně obž. ml. [REDAKCE]. Tento i doznal a svědek [REDAKCE] v přípravném řízení, když u hlavního líčení si na celou věc již nevzpomínal, potvrdil, že v jednu chvíli obžalovaný opustil prostor klubu a venku na ulici a v parku sledoval poškozenou, která měla hovořit s nějakým dalším mužem a poté se vrátila zpět do klubu. K chování obžalovaného v prostorech klubu [REDAKCE] poškozená vypověděla, že s ním nechtěla navázat hlubší kontakt, nakonec s ním ale odešla. K tomu vypověděla sv. [REDAKCE], kolem které oba klub opouštěli, že poškozená říkala něco v tom smyslu, že ještě odejít nechce. Mladík, který ji doprovázel a dle popisu to byl nepochybně obžalovaný, však na odchodu trval a tak společně klub opustili. Poškozená dále vypověděla, že chtěla jít domů, ale obžalovaný ji opakovaně zval k sobě s tím, že má doma láhev rumu. Protože v dané době byl obžalovaný na útěku z domova a měl přespát u sv. [REDAKCE], což tento potvrdil, je nepochybné, že obžalovaný chtěl ve společnosti poškozené setrvat a případně se pokusit o navázání intimního vztahu. Poškozená si vzpomíná pouze na část cesty, a to do okamžiku, kdy se chtěla od obžalovaného odpojit a jít domů. Následně si vybavuje až chvíli, kdy otevřela oči, ležela na zádech na zemi, nad sebou uviděla zarudlý obličej obžalovaného a cítila, že ji tento rdousí. Snažila se mu říci, že nic neudělala, ať ji nechá, kvůli rdoušení však nemohla mluvit a pravděpodobně pouze chrčela. Dále si vybavila až okamžik, kdy se stále ležící na zemi, probrala a nad sebou uviděla koruny stromů.

Vzápětí zjistila, že je na dolní polovině těla zcela obnažená, na horní polovině pak měla podprsenku, tričko a zapínací svetr, který ji sahal asi do úrovně kolen. Na těle pak měla hozené větve, když hlavu překrytou neměla. Větve odhodila, postavila se a za pomoci větví stromu, kterých se přidržovala, vylezla do malého kopečku a dostala se na hliněnou cestu, která se jí zdála doleva delší, a proto šla doprava, kde měla být cesta kratší. Po chvíli zjistila, že se nachází poblíž budovy tzv. [REDAKCE], poblíž mostu přes řeku [REDAKCE] u [REDAKCE]. Zde požádala o pomoc. K tomuto vypověděla sv. [REDAKCE], [REDAKCE] areálu, že v 04.00 hodin někdo zvonil u brány. Když šla zjistit o koho se jedná, viděla u brány stojící ženu, jejíž popis plně odpovídá poškozené, která byla ustrojena tak, jak poškozená uvedla, tedy pouze na horní polovině těla. Zbytek měla zahalený do delšího svetru, který si držela přes břicho. Poškozená ji žádala o přivolání pomoci s tím, že ji chtěli zabít, že byla škrcena a znásilněna. Poškozená při tomto použila množné číslo. Toto vysvětlil znalec PhDr. Goldmann, jako věc vcelku obvyklou s tím, že to neznamená, že by pachatelů muselo být nutně více. Svědkyně dále na poškozené viděla poranění v obličeji a zejména zarudlý krk. Za dané situace přivolala záchrannou službu a policii. Z výše uvedeného vyplývá, že si poškozená nepamatuje většinu rozhodných událostí. Tyto úseky však doplňuje obž. ml. [REDAKCE] svým doznáním, když vypověděl, že společně vyšli z klubu [REDAKCE] ven, prošli pod mostem a dále šli šikmo přes park kolem bytovek, došli do dalšího parku a jím prošli ke garážím. V té době byla venku tma, svítilo pouze pouliční osvětlení. U garáží se začali líbat a on začal poškozenou osahávat, a to i na nahém těle. Ta na jeho chování nijak nereagovala, neopětovala ho, ale ani se nebránila. Obžalovaný měl navrhnout, že půjdou o kousek dál. Šli ještě kus rovně, poté zahrnuli kolem nějakého domu do parčíku. Na ulici bylo sice umělé osvětlení, ale vidět příliš nebylo. Domníval, že by mohli pokračovat v intimitě, ale poškozená nechtěla, řekla mu, aby ji nechal být. Na to reagoval tak, že ji dal „kosu“, tedy že ji přes nohu povalil na zem. Poškozená ležela na zemi na zádech, křičela, aby ji nechal být, on ji začal oběma rukama rdousit. Popřel, že by poškozenou udeřil do obličeje, nicméně v průběhu prověrky výpovědi na místě, jak plyne z protokolu o ní, úder do obličeje demonstroval, přičemž tomuto aktu odpovídají i zjištěná zranění v obličeji poškozené. Obžalovaný poškozenou rdousil po dobu přibližně jedné minuty do doby, než se přestala bránit a reagovat. Poté pokračoval ve rdoušení ještě přibližně další minutu. Proč tak činil, nedokázal nejprve vysvětlit, resp. sdělil, že tak učinil proto, aby mlčela. Obžalovaný vypověděl, že když poškozenou přestal rdousit, tato dýchala, zvedal se jí hrudník. V té době byl již vzrušený, vzrušil se však již u garáží. Samotné rdoušení a užití násilí ho údajně nevzrušovalo. Mladistvý dále vypověděl, že poté, co s rdoušením přestal, vykonal na ženě pohlavní styk do vagíny. Anální pohlavní styk obžalovaný popírá. Následně se lekl toho, co provedl, ženino tělo, které původně leželo kolmo k plotu, popotáhl tak, aby leželo podélně k plotu, a z místa utekl. V době, kdy místo činu opouštěl, poškozená dýchala, ale vůbec nevnímala. Neučinil nic k poskytnutí jakékoli pomoci pro poškozenou. Následující dny přespával u [REDAKCE]. Den před zadržením se jemu a kamarádovi [REDAKCE] přiznal, že měl s poškozenou pohlavní styk, nemluvil s nimi však o tom, zda se jednalo o styk dobrovolný. Toto oba uvedení jako svědci před soudem potvrdili. Obžalovaný dále uvedl, že přemýšlel nad tím, že by vše oznámil na policii, nikdy tak ale neučinil. Navíc z výpovědi sv. [REDAKCE] vyplývá, že mu vyhrožoval fyzickým útokem

pro případ, že by tento oznámil místo jeho pobytu. Jak již bylo uvedeno, obžalovaný v průběhu prověrky výpovědi na místě činu demonstroval průběh celého skutkového děje, a to v podstatě ve shodě se svoji výpovědí. Další provedené důkazy, ale svědčí o tom, že obžalovaný svoji výpověď do jisté míry zkresluje a nevypověděl, vše po pravdě. Popisu události, který podal, totiž neodpovídají místa nálezů jednotlivých oděvních součástí, které patřily poškozené a které dle protokolu byly nalezeny i několik desítek metrů od místa, kde mělo dle obžalovaného ke skutku dojít. Z tohoto lze tedy dovodit, že obžalovaný poškozenou svlékal již během chůze a věci rozhazoval na různé strany. To by pak svědčilo o tom, že počítal s tím, že je již poškozená nebude potřebovat. Druhou možností je pak to, že byl již natolik vzrušen, že si neuvědomoval plně svoje jednání, jednal zcela pudově, příp. mohlo dojít k tomu, že oblečení rozházel po okolí až po skutku samém, což by mohlo zase odpovídat jednání, kterého se dopustil, jak dokládáno příslušným spisem policie, již v minulosti a tento skutek spočíval v odcizení dámských kalhotek a jejich rozstříhání. Pro objektivnější posouzení této části jednání obžalovaného však nelze provést žádný další důkaz. Dle názoru soudu, toto ale není zcela podstatné pro posouzení následného jednání obžalovaného, pouze toto dokresluje celý průběh skutkového děje. Rovněž tvrzení obžalovaného neodpovídá ani poloha poškozené v okamžiku, kdy nabyla vědomí a uvedla, že musela vylézt do svahu na hliněnou cestu. Toto místo by odpovídalo místu, které se nachází několik metrů dále do místa, které označil obžalovaný směrem od silnice a svědčilo by o snaze obžalovaného, tělo poškozené skutečně ukrýt, příp. nalézt místo, kde by byla malá pravděpodobnost vyrušení. Toto koresponduje s výpovědí poškozené v tom bodě, že po procitnutí byla z větší části překryta větvemi, což rovněž svědčí o snaze obžalovaného zakrýt důsledky svého jednání. Další pochybnost o úplnosti doznání vyvolává ta část výpovědi obžalovaného, kde popřel, že by mezi ním a poškozenou došlo k análnímu styku. Toto je však vyvráceno objektivním důkazem, a to odbornými vyjádřeními z oboru kriminalistika, odvětví genetika, z nichž vyplývá, že ve směsném DNA profilu získaném z výskrabu z pod nehtů ze dne [REDAKCE] 2013 není obsažen DNA profil získaný z bukalního stěru obžalovaného [REDAKCE]. Ve stěrech z pochvy a recta poškozené však byla prokázána přítomnost spermatu, ve stěru z recta též přítomnost krve. Z podložního sklíčka ozn.: „pochva [REDAKCE], nar. [REDAKCE]“ a z podložního sklíčka ozn.: „rectum [REDAKCE], nar. [REDAKCE]“ byly získány tzv. smíšené DNA profily dvou osob vhodné k individuální identifikaci. V obou případech se minoritní složka těchto smíšených DNA profilů shoduje s DNA profilem získaným ze vzorku tekuté krve poškozené ozn.: „[REDAKCE], nar. [REDAKCE]“. Majoritní složka uvedených smíšených DNA profilů se pak shoduje s DNA profilem získaným z bukalního stěru ozn.: „[REDAKCE], nar. [REDAKCE]“. Genetické expertizy tak spolehlivě potvrzují, že pachatelem násilného jednání vůči poškozené byl obž. ml. [REDAKCE], který na poškozené vykonal nejen doznanou soulož, ale též pohlavní styk mající podobu análního styku. V této souvislosti také nutno přihlídnout k výpovědi poškozené, která vypověděla, že ji po celé události bolelo v oblasti konečníku. Lze tak uzavřít, že je zcela nepochybné, že obžalovaný vykonal s poškozenou i anální pohlavní styk. Znalci pak vysvětlují to, že tuto skutečnost popírá tím, že z jeho úhlu pohledu takovéto jednání již překračuje dané společenské meze. Věřohodné není ani tvrzení o tom, že v průběhu útoku a po něm věděl, že poškozená žije. Obžalovaný uvedl,

že viděl, že poškozená dýchá, že se jí zvedal hrudník, dýchání měl navíc slyšet. Tomuto tvrzení však neodpovídají světelné podmínky. K útoku totiž došlo na místě, kde světelné podmínky v nočních hodinách mohly stěží umožnit tvrzenou vizuální kontrolu dechu poškozené. Obžalovaný nad to při prověrce na místě své tvrzení modifikoval s tím, že dech poškozené kontroloval pohmatem, což je v rozporu s prvotní výpovědí, a to až poté, co na poškozené vykonal pohlavní styk. Přihlédnout je nutno i k výpovědi znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství. Ten uvedl, že by se ani on sám neodvážil takovýmto způsobem, tedy z pohybu hrudníku, usuzovat na zachování životních funkcí poškozené. Při posouzení celé věci soud rovněž přihlédl k tomu, že se v době před a v průběhu celého incidentu nacházel jak obžalovaný, tak poškozená pod vlivem alkoholu, což jednak oba doznávají a navíc takto vypověděli i slyšení svědci. Dále soud přihlédl k tomu, že na místě činu nalezené oděvní součástky poškozené byly podrobeny odbornému zkoumání z oboru kriminalistika, odvětví biologie. Dle předloženého odborného vyjádření nelze na předložených elastických kalhotách vyloučit přítomnost spermatu vzhledem k pozitivní reakci prokazující přítomnost kyselých fosfatáz, které jsou součástí ejakulátu, na levém i pravém boku kalhot těsně pod pasem, na levém stehně a na levé nohavici v oblasti lýtky. Přítomnost spermatu nelze dále vyloučit v rozkroku dámských kalhotek. Vzhledem k požadavku na genetické zkoumání a ke slabým stopám spermatu smíšeného s exkrementy, kde je velký předpoklad degradace materiálu, nebylo další serologické zkoumání provedeno, aby nedošlo k dalšímu zeslabení a znehodnocení stop. Na dalších předložených oděvních součástkách nebyla prokázána přítomnost spermatu. V návaznosti na toto odborné zkoumání bylo zpracováno odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika, dle kterého je DNA profil získaný z míst, kde byla orientačně prokázána přítomnost spermatu na pravém boku těsně pod pasem, je shodný s DNA profilem obviněného [REDAKCE], nar. [REDAKCE].

V souvislosti s násilím užitým vůči poškozené, byl ve věci zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, k němuž byl znalec soudem slyšen a jehož nedílnou součástí je též fotografická dokumentace zranění, která vznikla v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného. Dne [REDAKCE] 2013 v odpoledních hodinách byla provedena zevní prohlídka těla poškozené. Opakovaná doplňující prohlídka pak proběhla dne [REDAKCE] 2013 v dopoledních hodinách. Při zevní prohlídce byly na těle poškozené zjištěny tyto úrazové změny: Zhmoždění měkkých tkání levé lící krajiny, povrchní zhmoždění měkkých tkání pravé přední strany krku, zhmoždění levé hlasivky a zhmoždění měkkých tkání přední strany hrudníku. Poranění levé lící krajiny, přední strany krku a přední strany hrudníku vznikla přímým působením tupého násilí nevelké až středně velké intenzity zepředu, kdy zraňující předmět byl hladký, pevný, bez vystupujících tvrdých či hranatých částí. Poranění mohla velmi dobře vzniknout tak, jak to při prověrce na místě demonstroval mladistvý [REDAKCE], tedy jedním úderem pěstí ruky do levé lící krajiny, poranění přední strany krku a přední strany hrudníku pak tlakem dlaní a prstů ruky, poranění pravé strany hrudníku, pak případně i tlakem ohnutého kolene při zakleknutí útočnicka na trup poškozené. V době vzniku takových úrazových změn by se útočník i poškozená měli nejspíše nacházet v poloze čelem naproti sobě, poškozená mohla ležet na zemi v poloze na zádech. Úrazové změny vznikly přímým

působením tupého násilí nevelké až středně velké intenzity proti poraněným místům. Tupé násilí působící proti přední straně krku vedlo k výraznému zúžení horních cest dýchacích, v důsledku čehož došlo k nedostatečnému zásobování mozku kyslíkem s následnou poruchou vědomí delší dobu trvající. V důsledku tohoto působícího násilí došlo k bezprostřednímu ohrožení života poškozené, a to pro možnost nevratného poškození nervových buněk mozku. Mozková buňka je na tuto situaci velice citlivá, pokud je uzávěr dýchacích cest úplný, pak již po několika málo minutách může dojít k nevratnému poškození mozkových buněk či až ke smrti mozku. Zde znalec konstatoval, že pro takovýto následek je na místě uvažovat o době rdoušení trvající cca 4 minuty. Vzápětí však připustil, že se jedná o údaj velmi těžko objektivizovatelný, velmi individuální a navíc je takto určený časový úsek závislý i na tom, do jaké míry došlo k uzavření dýchacích cest. V podstatě nikdo pak není schopen odhadnout, zda již nastal okamžik, kdy dochází k odumírání mozkových buněk či ještě ne. Znalec dle své výpovědi nenalezl žádná zranění, která by svědčila o tažení těla poškozené po zemi, tedy pevné překážce. Lze tak uzavřít, že s ohledem na výpověď poškozené bylo místo samotného útoku ze strany obžalovaného dále od přilehlé silnice, než jak obžalovaný demonstroval při prověrce na místě. Znalec dále provedl výpočet za účelem stanovení hladiny alkoholu v krvi poškozené, dle jí podaných údajů o požitém alkoholu. Dle těchto údajů by hladina alkoholu v její krvi byla dne ■■■■■ 2013 v 04.59 hodin 0,21 až 0,77 g/kg; provedenou dechovou zkouškou však byla v jejím dechu zjištěna hladina těkavých látek včetně etylalkoholu výrazně vyšší (pozn. dle založeného záznamu o dechové zkoušce se jednalo o hodnotu 2,08 promile). Na soudnělékařský znalecký posudek pak navazuje čtený znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie. Dle provedené analýzy nebyly nalezeny v tělní tekutině poškozené žádné látky tělu cizí, tím méně pak látky toxické. Dechovou zkouškou zjištěná hladina etylalkoholu v krvi poškozené leží v pásmu středně těžké až těžké opilosti.

Ve věci bylo realizováno psychiatrické, sexuologické a psychologické zkoumání mladistvého ■■■■■. V průběhu hlavního líčení byli pak vyslechnuti znalci MUDr. Vladimír Šupina a Mgr. Lenka Čermáková. MUDr. Šupina provedl ambulantní vyšetření obžalovaného ve třech termínech, přičemž ve své výpovědi navazující na písemný posudek vedle závěrů velmi podrobně rekapituluje též pohovory s mladistvým a průběh falopletysmografického vyšetření, které bylo provedeno se souhlasem obžalovaného i jeho matky. Závěry znaleckého zkoumání jsou pak rozděleny na závěry z oboru psychiatrie, z oboru sexuologie a závěry společné. Z hlediska psychiatrického posuzování v době, kdy se měl dopustit předmětného provinění, netrpěl duševní chorobou v pravém slova smyslu. Netrpěl jí ani před tímto skutkem, ani v době současné. Z hlediska jeho chování v minulosti je možno u něj konstatovat diagnózu kódovanou jako F 91 „Poruchy chování“, a to jak ve vztahu k rodině, tak socializované, tak poruchy opozičního vzoru, které se u něj pravděpodobně přesmyknou do diagnózy dospělé psychiatrické - F61 specifické poruchy osobnosti. Prognóza vývoje u něj záleží na jeho ochotě něco na svém chování změnit při případném výchovném či terapeutickém působení, tedy na celkové motivaci obžalovaného, která může být dle znalce, s ohledem na jeho doznání, na dobré úrovni. Posuzovaný, pokud se rozhodne, je schopen ovládat své chování, dokáže rozpoznávat co „je a co není dobré, co je a co není

protizákonné“. Rozumově je na úrovni jeho věku přiměřené, netrpí žádnou forenzně závažnou poruchou intelektu. Takto tomu bylo jak před proviněním, tak v době současné. Mravní vyspělost je značně snížena. Posuzovaný má narušené chování, které zahrnuje několik oblastí jeho osobnosti, toto chování je sdruženo s jeho osobním a sociálním selháváním. Poruchy chování se vyskytují od časného dětství a trvají. Tyto jeho stavy nelze u něj přisoudit poškození nebo onemocnění mozku nebo jiné psychiatrické poruše. Z hlediska psychiatrického nejsou a nebyly sníženy jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti. Vliv alkoholu znalec na základě výše uvedeného souhrnu, hodnotí jako forenzně nevýznamný, byť posuzovaný měl být v době provinění intoxikován. Tedy alkohol ovlivnil jak jeho rozpoznávací, tak ovládací schopnosti, snížil je ke středu mezi jejich vymizením a zachováním, ale z hlediska konečného hodnocení se jednalo o snížení forenzně nepodstatné. Posuzovaný totiž nejednal ve stavu opilosti těžké, komplikované či patické. Posuzovaný je plně schopen chápat smysl trestního řízení a účastnit se jej. Stejně tak je schopen chápat účel případně uložených opatření. Ze sexuologického hlediska byla znaleckým vyšetřením u posuzovaného diagnostikována porucha sexuální preference - sadismus. Sexuální deviace měla přímý vliv na chování posuzovaného. Posuzovaný při provinění jednal ve zvýšené sexuální tenzi, dále jednal pod vlivem intoxikace, ta odbrzdila jeho zábrany a proto se plně uplatnila jeho porucha (deviantní model jeho sexuality). S ohledem na zjištěnou deviaci bylo dle znalce pro obžalovaného prioritní, aby uvedl poškozenou do stavu, ve kterém nebyla schopna žádné obrany, v podstatě se mu jednalo o bezvládné tělo poškozené. Z hlediska sexuologického hodnotí znalec jeho ovládací schopnosti jako snížené a o více než o polovinu, z hlediska forenzního pak se jedná o snížení podstatné. Pobyt posuzovaného na svobodě hodnotí znalec jako nebezpečný. Doporučuje proto uložení ochranného léčení ústavní formou. Léčení by mělo být zaměřeno na osobnost a jeho narušenou sexualitu - tedy psychiatricko-sexuologické. Pro zvážení závažnosti zjištěné deviace je třeba dále citovat znalce, když uvádí, že pokud by ochranné léčení v ústavní formě nevedlo k efektu, byla by na místě zabezpečovací detence, kterou však nyní nelze, vzhledem k věku posuzovaného, doporučit. Resocializace posuzovaného bude ztížena, nikoliv nemožná. Bude nejvíce záležet na jeho volní ochotě ke změně jeho negativních osobnostních charakteristik. Z hlediska sexuální deviace bude snížení společenské nebezpečnosti záležet na ochotě posuzovaného podstoupit sexuologické léčení.

Mgr. Lenka Čermáková, znalkyně z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, která rovněž ve věci vypovídala, před soudem uváděla shodně s písemným znaleckým posudkem. Pokud se týče otázky rozumové a mravní vyspělosti mladistvého uvedla, že rozumová vyspělost obžalovaného zcela odpovídá věku. Tedy na kognitivní a intelektové úrovni je a v předmětné době i byl, plně schopný vnímat a chápat své provinění jako nebezpečné a společensky odmítané, sankciované. Rovněž je schopný predikovat možné důsledky. Mravní vyspělost ve smyslu chápat vlastní jednání jako špatné je zachovalá, přiměřená věku, obžalovaný se dobře orientuje a rozlišuje v kategoriích společensky akceptovatelného a naopak neakceptovatelného jednání. I toto dle znalkyně mohlo přispět k tomu, že odmítá anální pohlavní styk s poškozenou. Je dostatečně právně informován.

Mravní vyspělost ve smyslu schopnosti respektovat a dodržovat společenská pravidla a normy je výrazně snížena. Obž. ml. ■■■■■ v době spáchání činu dosáhl takové rozumové a mravní vyspělosti, aby mohl rozpoznat protiprávnost svého jednání a toto ovládat. Relativní přičetnost ve smyslu § 5 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže tedy je zachována. Znalkyně k obžalovanému dále konstatovala, že jeho intelektové schopnosti nejsou v žádném ohledu defektní či aberované (snížení, částečně narušené). Aktuální výkonnost spadá do horního pásma populačního průměru až vyššího průměru. Sociální inteligence obžalovaného je solidní. Je schopný dočasně formálně dobře spolupracovat a navenek účelově prezentovat souhlasná stanoviska v jednotě s autoritami. Psychický vývoj a socializace probíhají u obžalovaného již od staršího školního věku nápadně nepříznivě, sociálně patologicky. Lze předpokládat výskyt vývojové poruchy chování v dětství. Znalkyně konstatuje, že přestože byl obž. ml. ■■■■■ mnohokrát v posledních letech trestně vyšetřován a stíhán pro různé závažné přestupky (přesahující běžnou dětskou nezbednost a nekázeň), předcházející sankce a výchovná opatření se projevily jako nedostatečné (některé skutky byly odloženy pro jeho nízký věk, podmíněčný trest byl amnestován). Obžalovaný se cítí nepostižitelný, na své chování nemá dostatečně sebekritický náhled, vůči sobě je shovívavý, vlastní problémy bagatelizuje, omlouvá, případně z nich viní druhé. Za běžných okolností je jeho emoční a volní sebekontrola poměrně vysoká, k čemuž využívá svého solidního intelektu, účelovosti, osobního šarmu, ctižádosti být úspěšný a kladně přijímaný. Za specifických, zejména nepříznivých okolností (cítí-li se pod tlakem, je-li ohrožený či o něco usiluje) však jedná bezohledně, krutě a bezcitně. Frustrační a stresová tolerance je u něho snížena. Nevypočitatelnost a neodhadnutelnost jeho reagování zásadně zvyšuje společenskou nebezpečnost. Vyšší city (mravní, sociální, etické, společenské, kulturní) hodnotí znalkyně jako zploštělé. Některé hostilní, anetické sklony v osobnostní výbavě jsou zcela zjevné. Motivační jednání (u vyšetřovaného skutku) obž. ml. ■■■■■ má poměrně jednoduchý rámec a průběh. Uplatnily se v něm jednak faktory vnitřní – trvalé (rysy disharmonické, inteligentní, nezdrženlivé a agresivní osobnosti s primárním defektem v morálně etické oblasti, porucha sexuální preference – sadismus), jednak faktory vnější – přechodné (požitý alkohol, aktuální sexuální vzrušení a potřeba uspokojit libidózní potřeby). Jednání obž. ml. ■■■■■ před a při provinění lze hodnotit jako bezprostředně spontánní, situačně podmíněné a pravděpodobně neplánové. Jednání po dokonání činu má charakter plánované, účelové, racionálně a kontrolně řízené aktivity, která směřovala k zahlazení stop a k ukrytí nehybného těla oběti. Nelze předpokládat, že se v tuto dobu obžalovaný zabýval úvahami o zdravotním stavu oběti a pravděpodobnosti jejího přežití. Razance a délka trvání fyzické agrese vedoucí cíleně ke znehybnění těla ženy svědčí o silně rozvinutých agresivních a anetických osobnostních rysech obžalovaného, tedy o jeho vysoké nebezpečnosti. Jedná se jednoznačně o jedince se zvýšenými sklony k agresivnímu chování . Jde o pravidelně se opakující, zažitý patologický stereotyp chování. V současné době hodnotí znalkyně prognózu vývoje osobnosti obžalovaného jako pravděpodobně nepříznivou. Stávající vývojové poruchy chování jsou zcela evidentní, dlouhodobé a s intenzivními projevy. V návaznosti na uvedené je pak hodnocena možnost resocializace obž. ml. ■■■■■ jako snížená. Cílená, systematická a dlouhodobá psychoterapie, sexuologická terapie a socioterapie (v rámci individuálního

programu penitenciárního zacházení) se jeví jako zásadním a nutným předpokladem jeho případného prosociálního vývoje.

Psychiatrickému a psychologickému znaleckému zkoumání byla podrobena též poškozená [REDAKCE]. Společný znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie podali MUDr. Vanda Valentová a PhDr. Petr Goldmann. Oba znalci byli pře soudem rovněž vyslechnuti a z psychologického hlediska konstatovali, že intelekt poškozené odpovídá dosaženému vzdělání – kolísá na hranici [REDAKCE] a [REDAKCE]. Osobnost je simplexně strukturována. Svědkyně je schopna v míře odpovídající jejímu intelektu vnímat průběh událostí, zapamatovat si je a správně reprodukovat. Vzhledem k vyšetřované události jsou zaznamenány výpadky paměti, především na samotný průběh pohlavního aktu, během kterého byla v bezvědomí. Kromě vzpomínky na samotný sexuální akt si svědkyně vzpomíná na vše ostatní vcelku s dostatečnou přesností a je schopna to v zásadě vyličit. Výpověď před policejním orgánem, kdy popisuje děj na diskotéce, až po situaci, kdy byla pachatelem rdoušena a následně vyhledala pomoc, lze s vysokou pravděpodobností považovat za reprodukci skutečně prožité události. Znalec PhDr. Goldmann u svědkyně nenalezl sklony k patologické lhavosti, záměrnému blokování nebo zkreslování skutečností, ani jiné faktory, které by mohly zpochybnit věrohodnost svědkyně. V současné době se nelze s dostatečnou jistotou vyjádřit k prognóze, ale je pravděpodobné, že jednání obž. ml. [REDAKCE] trvale následky na svědkyni nezanechá. Z psychiatrického zkoumání pak vyplývá, že vlivem prožité události se u posuzované k době znaleckého zkoumání projevovaly lehké až středně těžké příznaky posttraumatické stresové poruchy. Tato porucha má bezprostřední souvislost s jednáním obžalovaného. Vyvinula se v terénu simplexní, jednoduché osobnosti s lehce abnormním intelektem. Rozvinula se během několika dní po napadení (v tu dobu lehká až středně těžká), a trvá doposud ve snižující se intenzitě. Znalkyně MUDr. Valentová dospěla k závěru, že do budoucna je při dobrém profesionálním vedení a uspokojivém sociálním zázemí spíše pravděpodobné plné uzdravení. Dále se znalkyně vyjádřila k hladině alkoholu v krvi poškozené. Konstatovala, že pokud mezi 5. a 6. hodinou ranní měla dle odběru v krvi 1,95 g/kg alkoholu, pak v době kolem 2. hodiny ranní (v době napadení) byla hodnota kolem 2,5 g/kg. Znalkyně potvrdila, že většina autorů uvádí hladinu alkoholu v krvi kolem 2,5 g/kg již jako těžkou opilost. Při těchto hladinách alkoholu v krvi je již výrazně narušena psychomotorika. Jsou přítomny poruchy koordinace a zpomalení tělesných pohybů, je snížena pozornost.

Na základě provedených důkazů dospěl soud k závěru, že výpověď poškozené je zcela věrohodná. Poškozená od počátku trestního řízení vypovídá shodně, nemá snahu jakkoliv dokreslovat celou situaci a pokud si některé události nevybavuje, toto uvádí. Její výpověď navíc koresponduje s výpověďmi ostatních slyšených svědků a více méně i s výpovědí obžalovaného. O pravdivosti její výpovědi svědčí i závěry shora uvedených znalců, kteří se zabývali osobností svědkyně. Lze tak uzavřít, že to byl právě obž. ml. [REDAKCE], kdo navázal dne [REDAKCE] 2013 v klubu [REDAKCE] v [REDAKCE] kontakt s poškozenou a není ani pochyb o tom, že tuto vyprovázel s klubu ven. Jak vyplývá z jeho výpovědi a do značné míry i výpovědi poškozené, snažil se ji pozvat domů, což ale lze spíše hodnotit jako jeho snahu setrvat ve

společnosti poškozené, když v dané době byl na útěku z domu a přespat měl u svého kamaráda [REDAKCE], což tento potvrdil. Z výpovědi obžalovaného dále vyplývá, že v průběhu cesty se začal s poškozenou líbat a dotýkat se jí i na obnažených částech těla. Tomuto se poškozená zpočátku nijak nebránila, ale aktivní rovněž nebyla. Dle názoru soud se právě v tuto chvíli u obžalovaného v plné míře projevila znalce konstатовaná sexuální deviace a obžalovaný proti poškozené zaútočil. Z výpovědi znalce MUDr. Šupiny a výpovědi obžalovaného, lze rovněž dojít k jednoznačnému závěru spočívajícím v tom, že obžalovaný o této své sexuální deviaci nevěděl a tato jej mohla v první chvíli do určité míry zaskočit. Zcela zjevně u něho ale převládla snaha po uspokojení svých sexuálních potřeb, a proto poškozenou surovým způsobem fyzicky napadl. Nejprve ji povalil na zem, zde ji udeřil rukou do obličeje a rdousil a to nejen do okamžiku, kdy u poškozené došlo ke ztrátě vědomí, ale ještě po dobu cca jedné minuty poté. Toto zcela nepochybně koresponduje s výpovědí znalce MUDr. Šupiny, kdy obžalovaný sledoval jediný cíl, a to poškozenou zcela znehybnit. Následně na již bezvládné poškozené vykonal jednak soulož, což doznává a jednak anální pohlavní styk, který je prokázán výše uvedeným odborným vyjádřením a rovněž té části výpovědi poškozené, kdy uvádí a popisuje následné bolesti v oblasti konečníku. Sám obžalovaný uvedl, že si byl vědom toho, že pokud někomu „mačká“ krk, může jej udusit. Současně připustil, že tak činil proto, aby poškozená mlčela. Z výpovědi znalce MUDr. Laciny vyplývá, že užití tupé násilí působící proti přední straně krku bezprostředně ohrožovalo poškozenou na životě. Lze tedy konstatovat, že obžalovaný užil násilí v úmyslu znehybnět poškozenou a poté realizovat pohlavní styk, a to přesto, že poškozená dala zcela srozumitelně najevo svůj nesouhlas. S ohledem na vyjádření obžalovaného, že si byl vědom toho, že rdoušením může poškozenou usmrtit a že tak činil v úmyslu ji umlčet, a dále s přihlédnutím k extrémní míře násilí (která mnohonásobně přesáhla míru nezbytnou k překonání odporu ženy fyzických proporcí poškozené) a k tomu, že v rdoušení pokračoval po určitou dobu i poté, co již poškozená nekomunikovala a ani se nebránila, lze mít za prokázané, že obžalovaný užil násilí rovněž v úmyslu usnadnit jiný trestný čin, a to se srozuměním, že oběti může způsobit smrt. Tento následek mu byl zcela lhostejný, ale s ohledem na jeho výpověď i předpokladatelný. Proto svědčí i jeho následná snaha skrýt tělo poškozené naházenými větvemi, a to i přesto, že jak sám tvrdí, na ni ještě pozoroval projevy životních funkcí. Zde soud zvažoval i délku rdoušení ve vztahu k vyjádření znalce z odvětví soudního lékařství a dospěl k závěru, že obžalovaný nepochybně není osobou, která by byla schopna náležitě a objektivně posoudit okamžitý zdravotní stav poškozené. Navíc v důsledku jeho jednání poškozená upadla do bezvědomí a obžalovaný i přesto v rdoušení pokračoval. Kdyby jeho jednání dosáhlo takové intenzity, že by již došlo k nevratnému poškození mozku, jednalo by se nepochybně o dokonání trestný čin. V tomto případě k takovému následku nedošlo, když obžalovaný ve svém jednání ustal ještě v době, kdy k odumírání mozkových buněk nedošlo, a to zcela zřejmě proto, že se mu podařilo poškozenou naprosto znehybnět. Nepochybně byl však přinejmenším srozuměn s tím, že takovýto následek, tedy smrt poškozené, může nastat a jak vyplynulo z výpovědi znalce MUDr. Šupiny, byl i v této době ještě schopen své jednání ovládat a rovněž byla i do jisté míry zachována schopnost rozpoznávací.

Obž. ml. ■■■■■ tedy závažným způsobem porušil zájem společnosti na ochraně svobodného rozhodování ve sféře intimního života a lidského zdraví a života. Vzhledem k uvedenému je na místě jeho jednání právně kvalifikovat jako zvlášť závažné provinění vraždy dle § 140 odst. 1, 3 písm. j) tr. zákoníku, ukončené ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, a zvlášť závažné provinění znásilnění dle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku.

Při úvaze o uložení případných opatření přihlédl soud ke zprávám k osobě obžalovaného. Ze zprávy Městského úřadu ■■■■■ bylo zjištěno, že obžalovaný žil do svého zadržení se svou matkou a jejím manželem ■■■■■ v rodinném domě v ■■■■■, kam se přestěhovali kvůli výchovným problémům mladistvého. Tyto se projevíly především lhaním rodičům a následnými úteků. K prvnímu útěku z domu došlo začátkem ■■■■■ 2012, po svém návratu uvedl obžalovaný policii, že utekl proto, že jej jeho otčím pohlavně zneužíval. K druhému útěku došlo na konci ■■■■■ 2012, na útěku byl 10 dní, poté se sám vrátil. Během tohoto útěku se obžalovaný dopustil trestné činnosti rozvedené níže. Potřetí mladistvý utekl z domu na konci ■■■■■ 2012, na útěku byl opět asi deset dní, domů se vrátil sám, během útěku se ničeho nedopustil. Od ■■■■■ 2012 spolupracoval mladistvý s odborníky Pedagogicko-psychologické poradny v ■■■■■ a Střediska výchovné péče ■■■■■. Tato spolupráce velmi přispěla jednak ke zlepšení vztahů mezi mladistvým a jeho matkou a otčímem, jednak k výraznému zlepšení jeho chování doma i ve škole. Současně probíhala spolupráce s probační a mediační službou. Dle zprávy Odborného učiliště ■■■■■ dokončil obžalovaný ■ ročník oboru ■■■■■. Školou je hodnocen v zásadě pozitivně. Obžalovaný navázal v rámci svých předchozích výchovných problémů spolupráci s PMS a tato je hodnocena pozitivně. Z přílohových spisů soud zjistil, že u obžalovaného byla usnesením policejního orgánu PČR ÚO ■■■■■ ze dne 29.11.2010 č. j. KRPE-■■■■/TČ-2010-170671 dle § 159a odst. 1 tr. řádu odložena věc podezření ze spáchání činu jinak trestného pohlavního zneužití dle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se měl dopustit. Dalším usnesením uvedeného policejního orgánu ze dne 10.08. 2011 č. j. KRPE-■■■■/TČ-2011-170671 byla dle § 159a odst. 2 tr. řádu ve spojení s § 11 odst. 1 písm. d) tr. řádu odložena věc podezření ze spáchání činu jinak trestného výtržnictví dle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se měl dopustit. Na toto rozhodnutí navazuje rozsudek Okresního soudu jako soudu pro mládež v ■■■■■ sp. zn. 14 Rod 7/2011, jímž bylo nezletilému uloženo opatření, a to dohled probačního úředníka. Dalším usnesením uvedeného policejního orgánu ze dne 16.01.2012 č. j. KRPE-■■■■/TČ-2012-170612 byla dle § 159a odst. 2 tr. řádu ve spojení s § 11 odst. 1 písm. i) tr. řádu odložena věc podezření ze spáchání provinění porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku a krádeže dle § 205 odst. 1, písm. b) tr. zákoníku. Usnesením uvedeného policejního orgánu ze dne 27.02.2012 č. j. KRPE-■■■■/TČ-2012-170671 byla dále dle § 159a odst. 1 tr. řádu odložena věc podezření ze spáchání zločinu pohlavního zneužití dle § 187 odst. 1, 2 tr. zákoníku, kterého se měl ke škodě ■■■■■ dopustit jeho nevlastní otec ■■■■■. Usnesením uvedeného policejního orgánu ze dne 20.04.2012 č. j. KRPE-■■■■/TČ-2012-170671 byla odložena další věc podezření ze spáchání činu jinak trestného krádeže dle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku a porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku. Ve věci vedené

policejním orgánem pod č. j. KRPE-██████/TČ-2012-170671 byl obž. ml. ██████ rozsudkem Okresního soudu v ██████ jako soud pro mládež ze dne 26.06.2012 sp. zn. 2 Tm 18/2012, který nabyt právní moci téhož dne, odsouzen pro provinění krivého obvinění dle § 345 odst. 1 tr. zákoníku k trestnímu opatření odnětí svobody v délce 4 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 1 roku. Mladistvému byla dále uložena výchovná povinnost ve smyslu § 18 odst. 1 písm. g) zákona o soudnictví ve věcech mládeže. Usnesením uvedeného policejního orgánu ze dne 06.08.2013 č. j. KRPE-██████/TČ-2013-170671 byla rovněž odložena věc podezření ze spáchání provinění pohlavního zneužití dle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se měl opět dopustit obžalovaný. Toto vše svědčí o tom, že obž. ml. ██████ má značné sklony k páčání trestné činnosti, a to zejména sexuálně motivované. Přehlédnout nelze ani to, že dosud uplatněná opatření na něho neměla náležitý dopad, naopak nyní je projednáván pro velmi závažnou trestnou činnost, jejímž důsledkem jsou do současné doby trvající zdravotní problémy poškozené. Jako okolnost přitěžující je rovněž nutno posoudit to, že spáchal dvě provinění a je tedy ukládáno úhrnné trestní opatření. Naproti tomu je třeba připomenout, že se obž. ml. ██████ k trestné činnosti z větší míry doznal. Státní zástupce navrhl uložení trestního opatření odnětí svobody nepodmíněného a jeho výměru stanovit v rozpětí daném ustanovením § 31 odst. 3 ZSM. V tomto případě, ale soud dospěl k závěru, že nejsou splněny všechny zákonné předpoklady k tomuto postupu. Zde má soud namysli to, že čin nebyl spáchán zvlášť zavrženíhodným způsobem, nebyl motivován zvlášť zavrženíhodnou pohnutkou a nemá ani zvlášť těžký či těžko napravitelný následek. Proto soud vyměřil trestní opatření odnětí svobody, když o jiném opatření nelze, s ohledem na závažnost provinění ani uvažovat, dle výměry dané ustanovením § 31 odst. 1 ZSM. S ohledem na výše uvedené okolnosti celé věci a osobě obžalovaného, pak bylo trestní opatření vyměřeno na samé horní hranici trestní sazby, když tato, dle názoru soudu, plně odpovídá všem zákonným kritériím. Již s ohledem na výměru trestního opatření bylo toto uloženo jako nepodmíněně a vzhledem k věku obžalovaného byl tento zařazen do věznice pro mladistvé. Soud dále přihlédl k závěrům znaleckého dokazování, když obžalovaný vyžaduje náležitou péči odborníků, aby se vývoj jeho osobnosti začal ubírat požadovaným směrem. Navíc musel mít na zřeteli i konstatovanou sexuální deviaci, a to že předchází působení na osobu obžalovaného se zcela minulo účinky. Proto bylo uloženo ochranné léčení psychiatricko-sexuologické, a to v ústavní formě.

V průběhu řízení se řádně a včas připojila i poškozená ██████ s návrhem na náhradu škody. Tato sestává z několika položek. Pokud se týče bodového ohodnocení poranění poškozené a tomu, že tato považuje za přiměřenou hodnotu bodu v částce 120 Kč, s tímto názorem se soud ztotožnil. Tato výše náhrady odpovídá dřívější právní úpravě a soud nevidí důvod proč by tato měla být snížena či naopak zvýšena, když uvedená částka se jeví jako přiměřená. Poškozené byla přiznána náhrada majetkové škody, a to pokud se týče bodového hodnocení úrazových změn hlavy, které vychází i ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví soudní lékařství a je vyčíslena na 25 bodů celkem. Dále bylo přiznáno bolestné a ztížení společenského uplatnění ve výši 1.500 bodů za vážnou duševní poruchu vzniklou působením otřesných zážitků nebo jiných nepříznivých psychologických činitelů a

situací, rovněž doložena lékařskou zprávou. Takovémuto ohodnocení dle názoru soudu plně odpovídá jak okolnosti vzniku poruchy, tak i současný stav poškozené, i když si je soud vědom toho, že ztížení společenského uplatnění by mělo být hodnoceno až po jednom roce od vzniku újmy. V tomto případě však poškozenou provází od samého počátku zdravotní problémy spočívající např. v nespavosti, náhlých, nevyvolaných stavech veselosti či naopak smutku, obav z osob věku blízcím se k věku obžalovaného a podobně. Po celou dobu pak užívá předepsané léky. Takovýto stav je nepochybně dlouho trvající a značně komplikující život poškozené. Proto byla tato složka náhrady škody přiznána. Oproti tomu ale nebyla přiznána náhrada škody za jiné nitrolební poranění, postkomoční syndrom a za vážnou duševní poruchu jiných těžkých poranění kromě poranění hlavy, když takováto poranění či následky nebyly u poškozené v souvislosti s jednáním obžalovaného diagnostikovány žádným ze slyšených znalců a soud by byl nucen provádět další důkazy, které by pouze oddálily rozhodnutí ve věci samé. Celkem se tedy jedná o hodnotu 1.525 bodů, tj. o částku 183.000 Kč. K této částce bylo připočteno 873 Kč za léky a zpracování lékařského posudku o zranění, když tyto jsou řádně doloženy a jsou v přímé souvislosti s jednáním obžalovaného. Dále nebyla přiznána náhrada škody za poškozené oděvy, protože v tomto bodě není návrh poškozené řádně doložen. Poškozená uplatnila i náhradu škody za nemajetkovou újmu, a to ve výši 200.000 Kč. S ohledem na charakter jednání obžalovaného a způsobený následek tak, jak bylo rozebráno výše, je zcela nepochybné, že poškozená má právo na uplatnění a přiznání nemajetkové újmy. Opět s ohledem na již výše uvedené a s přihlédnutím k tomu, že poškozená zcela nepochybně prožila vysoce traumatizující zážitek, je dle názoru soudu stanovená výše nemajetkové újmy naprosto odpovídající, a proto byl obžalovaný zavázán k její úhradě. Dále se řádně a včas připojila VZP ČR, která doložila vzniklé náklady s péčí o poškozenou, a proto byla náhrada škody přiznána v plné výši.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové.

Odvolání musí být v této lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, může rozsudek odvoláním napadnout jen pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Poškozený má možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Nikdo nesmí jakýmkoliv způsobem zveřejnit žádnou informaci, ve které je uvedeno jméno a příjmení mladistvého, nebo informace, které by umožnily tohoto mladistvého identifikovat.

V Hradci Králové dne 4. února 2014

Předseda senátu

JUDr. Zdeněk Šulc, v.r.

Za správnost vyhotovení:

██████████

„pokračování“

1Tm 4/2013